

Anton de Kom Universiteit van Suriname

Bibliotheek

Universiteitscomplex, Leysweg 86, Paramaribo, Suriname, Postbus 9212
Telefoon (597)464547, Fax (597)434211, E-mail: adekbib@uvs.edu

APPROVAL

NAAM: *Gajadin Kayol*.....

verleent aan de AdeKUS kosteloos de niet-exclusieve toestemming om haar/~~zijn~~ afstudeerscriptie via de catalogus full-text beschikbaar te stellen aan gebruikers binnen en buiten de AdeKUS.

Plaats en datum, *23 juli 2019, Paramaribo*.....

Handtekening.....*Gajadin Kayol*.....

ANTON DE KOM UNIVERSITEIT VAN SURINAME

Faculteit der Juridische Wetenschappen

**HET VOORARREST VAN JEUGDIGE DELINQUENTEN IN HET
DISTRICT NICKERIE**

Thesis ter verkrijging van de graad van Bachelor of Laws (LLB)

Opleiding Bachelor Rechten

Kajol Pooja Sharisma Gajadin

Begeleider : Mr. J. Kasdipowidjojo

Paramaribo, juli 2019

Inhoudsopgave

Voorwoord	
Lijst met afkortingen	
Inleiding	3
1 Strafprocesuele waarborgen tijdens het voorarrest	6
1.1 Wat is voorarrest?	6
1.2 De waarborgen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het kind inzake het jeugdige delinquent	6
1.3 De waarborgen bij aanhouding en verhoor	9
1.4 De waarborgen van de inverzekeringstelling in Suriname	12
2 Dwangmiddelen	14
2.1 Begripsbepaling dwangmiddel	14
2.2 Dwangmiddelen en het Wetboek van Strafvordering	14
2.3 De dwangmiddelen	17
2.3.1 Staande houden	17
2.3.2 Aanhouden	17
2.3.3 Ophouden voor onderzoek	18
2.3.4 Fouilleren	18
2.3.5 Inverzekeringstelling	19
2.3.6 Voorlopige hechtenis	20
2.4 Jeugdstrafrecht en het Wetboek van Strafrecht	20
3 Voorarrest van jeugdigen in het district Nickerie	24
3.1 De beleving van en ervaringen met het strafproces vanuit het perspectief van voorlopig gehechte jeugdigen	24
3.1.1 De justitiële jeugdinrichting	24
3.1.2 Een beeld van de respondenten	24
3.2 Respons van politieambtenaren ten aanzien van het voorarrest van jeugdigen in het district Nickerie	30
Conclusie	
Aanbevelingen	
Geraadpleegde bronnen	

Voorwoord

In het kader van het afronden van mijn Bachelor studie rechten aan de Anton de Kom Universiteit van Suriname, richting straf(proces)recht, heb ik gekozen om mijn thesis te schrijven over *Het voorarrest van jeugdige delinquenten in het district Nickerie*. Aangezien er in het district Nickerie geen jeugdinstelling is voor de opvang van jeugdige delinquenten is het van belang om te onderzoeken op welke wijze het voorarrest plaatsvindt. Gebruikmakend van deze gelegenheid wil ik een ieder bedanken die mij op welke manier dan ook heeft geholpen om mijn thesis samen te stellen. Mijn dank gaat uit naar mevrouw F. Madhar, begeleider Bureau Slachtofferhulp Nickerie, die mij heeft verwezen naar de jeugdigen die mij konden vertellen over hun ervaring in het voorarrest. Bovendien bedank ik de heer Sankante, onderinspecteur van politie en mevrouw Beepat, agent van politie 1ste klasse, die mij hebben ontvangen en antwoord hebben gegeven op de door mij gestelde vragen. Hierbij bedank ik in het bijzonder mijn begeleider, mr. J. Kasdipowidjojo, die mijn thesis kritisch heeft bekeken en mij de nodige richtlijnen heeft gegeven om deze tot een succes te maken.

Gajadin Kajol Pooja Sharisma

Juli 2019

Lijst met afkortingen

Art.	Artikel
IACHR	Inter-Amerikaanse Commissie voor de Rechten van de Mens
IVBPR	Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten
IVRK	Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind
JCC	Jeugd Correctie Centrum
MvT	Memorie van Toelichting
OM	Openbaar Ministerie
OvJ	Officier van Justitie
Re.	Rechter-commissaris
SR	Strafrecht
SV	Strafvordering
VN	Verenigde Naties

Inleiding

Jeugdcriminaliteit is een verzamelnaam voor strafbaar gedrag van minderjarigen. Denk aan vernieling, winkeldiefstal, zware mishandeling en moord, zodra een delict is gepleegd door een minderjarige betreft het jeugdcriminaliteit.¹ Kinderen jonger dan 12 jaar kunnen niet strafrechtelijk worden vervolgd.² Indien zij met de politie in aanraking komen voor het plegen van een delict, wordt door de politie een zorgmelding gemaakt.³ In theorie mogen kinderen beneden 12 jaar wel in verzekering worden gesteld, omdat dit dwangmiddel in de opsporingsfase plaatsvindt. Kinderen beneden 12 jaar kunnen in dat geval dan wel in voorarrest worden geplaatst, maar dan tot de inverzekeringstelling.⁴

Binnen de jeugdcriminaliteit kennen wij verschillende groepen overtreeders. Deze groepen kunnen wij als volgt indelen:

- *Risicjongeren*: jongeren die nog niet in contact zijn gekomen met de politie en justitie, maar dreigen af te glijden naar het criminele circuit.:
- *First offenders*: jongeren die voor de eerste keer met justitie in aanraking komen.
- *Licht criminele jongeren*: jongeren die al meer dan eens zijn opgepakt.
- *Veelplegers*: jongeren die veel criminele activiteiten plegen, maar minder ernstig dan die van de harde kern.
- *Harde kernjongeren*: jongeren van twaalf tot 21 jaar die een ernstig strafbaar feit hebben gepleegd en al eerder met politie en justitie in aanraking kwamen.⁵

Suriname is internationaal meerdere keren op de vingers getikt over de wijze waarop jeugdige gevangenen worden ondergebracht: op dezelfde locatie als volwassenen.⁶ Deze situatie is niet alleen een schending van kinderrechten (artt. 37 en 40 IVRK), maar is ook nadelig voor de jonge delinquenten zelf. De IACHR die verbonden is aan de Organisatie van Amerikaanse Staten, heeft in 2011 een tweedaags bezoek gebracht aan Suriname. In cellenhuizen en penitentiaire

¹ Wegwijzer jeugd en veiligheid: Jeugdcriminaliteit, aanpak op maat, geraadpleegd op 29 oktober 2018

² Het Surinaams Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, S.B. 2012 no. 70), artikel 105 lid 1

³ Wegwijzer jeugd en veiligheid: Jeugdcriminaliteit, aanpak op maat, geraadpleegd op 29 oktober 2018

⁴ Mr.J.Kasdipowidjojo, geïnterviewd op 30 mei 2019

⁵ Wegwijzer jeugd en veiligheid: Jeugdcriminaliteit, aanpak op maat, geraadpleegd op 29 oktober 2018

⁶ De Ware Tijd, 13 december 2017, Jeugdige gevangenen krijgen eindelijk hun 'thuis' geraadpleegd op 29 oktober 2018

instellingen zijn toen mensenrechtenschendingen geconstateerd, waaronder slechte sanitaire voorzieningen in de cellenhuizen, slechte toegang tot medische zorg, overbevolking en onderbrenging van jonge gevangenen tussen volwassen gedetineerden. Na aantal jaren is de situatie niet veel veranderd. Zeker niet als het gaat om opvang van delinquenten van tien tot achttien jaar. Volgens mevrouw Georgine Acton, beleidsadviseur Korps Penitentaire Ambtenaren op het Ministerie van Justitie en Politie waren er plannen om deze groep op te vangen en te begeleiden op een nieuwe plek, geheel gescheiden van de volwassenen.⁷ Het 'Jeugdcorrectiecentrum' zou worden opgezet op een terrein van vijf hectare te Santo Boma.⁸

Het jeugd doorgangscentrum 'Opa Doeli' ligt in het district Paramaribo. In het district Nickerie is er geen jeugdinrichting voor de opvang van jeugdige delinquenten. Volgens het Bureau Slachtofferhulp Nickerie van het Ministerie van Justitie en Politie zijn er geen plannen voor het bouwen van een aparte opvang voor deze groep.⁹

Probleemstelling

Naar aanleiding van hetgeen hiervoor is aangegeven is mijn probleemstelling als volgt geformuleerd: *Op welke wijze wordt uitvoering gegeven aan het voorarrest van jeugdigen in Nickerie en welke strafprocesuele waarborgen zijn daarbij gegarandeerd?*

Bij het beantwoorden van mijn probleemstelling heb ik gebruik gemaakt van de volgende onderzoeksvragen:

- Wie is een jeugdige delinquent?
- Wat houdt het voorarrest in?
- Welke strafprocesuele waarborgen met betrekking tot het voorarrest van jeugdigen kennen wij in Suriname?
- Welke van deze strafprocesuele waarborgen worden gegarandeerd aan de jeugdige delinquenten in het district Nickerie?
- Op welke wijze vindt het voorarrest van jeugdigen in het district Nickerie plaats?

⁷ De Ware Tijd, 13 december 2017, Jeugdige gevangenen krijgen eindelijk hun 'thuis', geraadpleegd op 29 oktober 2018

⁸ De Ware Tijd, 13 december 2017, Jeugdige gevangenen krijgen eindelijk hun 'thuis', geraadpleegd op 29 oktober 2018

⁹ mevrouw F. Madhar, begeleider Bureau Slachtofferhulp Nickerie, geïnterviewd op 3 juni 2019

Relevantie van het onderzoek

Maatschappelijke relevantie

Het is zeer belangrijk dat jeugdigen in het district Nickerie weten welke strafprocessuele waarborgen aan hen gegarandeerd kunnen worden. De basisvoorwaarden voor de opvang van de jeugdige delinquenten in het district Nickerie ontberen, waardoor dit onderzoek van belang is om de maatschappij te overtuigen hoe noodzakelijk het is om een speciale opvang voor de jeugdige delinquenten in het district Nickerie op te zetten.

Wetenschappelijke relevantie

Op basis van dit onderzoek kan er een studie worden gedaan op de wijze waarop jeugdigen bejegend worden in het district Nickerie. Verder is dit onderzoek ook van belang voor een studie hoe het IVRK in het district Nickerie wordt geïmplementeerd en een analyse te maken hoe het eventueel verbeterd kan worden aan de hand van de resultaten van dat onderzoek.

Onderzoeksmethode

Om deze thesis in elkaar te zetten is er gebruik gemaakt van informatie die verzameld is uit literatuuronderzoek waaronder het bestuderen van krantenartikelen, verdragen en de Surinaamse wetgeving. Verder zijn er ook interviews afgelegd.

Opbouw van de thesis

Deze thesis bestaat uit 3 hoofdstukken.

Hoofdstuk 1 gaat over de strafprocessuele waarborgen tijdens het voorarrest. De eerste paragraaf van dit hoofdstuk zal gaan over de waarborgen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het kind. In de tweede paragraaf van dit hoofdstuk worden de waarborgen bij aanhouding en verhoor besproken. Tenslotte de laatste paragraaf van dit hoofdstuk worden de waarborgen van de in verzekeringstelling besproken.

In hoofdstuk 2 worden besproken de dwangmiddelen en de bijzondere bepalingen voor jeugdige personen van het Wetboek van Strafrecht.

Hoofdstuk 3 is het laatste hoofdstuk van mijn thesis en hierin zal het voorarrest van jeugdige delinquenten in het district Nickerie worden besproken.

Ten slotte heb ik deze thesis afgesloten met een conclusie en aanbevelingen.

1 Strafprocesuele waarborgen tijdens het voorarrest

In dit hoofdstuk wordt er aandacht gegeven aan de verschillende strafprocesuele waarborgen tijdens het voorarrest. In de eerste paragraaf wordt het begrip voorarrest omschreven. In de tweede paragraaf worden de waarborgen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het kind besproken. In de derde paragraaf de waarborgen bij aanhouding en verhoor. Tenslotte in de laatste paragraaf van dit hoofdstuk de waarborgen van de inverzekeringstelling.

1.1 Wat is voorarrest?

Voorarrest is de periode die een verdachte wordt vastgehouden voordat zijn zaak door een rechter is beoordeeld. Een verdachte in voorarrest is in afwachting van de uitkomst van zijn strafzaak. Voorarrest is soms nodig om bijvoorbeeld het opsporingsonderzoek goed te laten verlopen of slachtoffers en de maatschappij te beschermen.¹⁰

1.2 De waarborgen van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het kind inzake het jeugdige delinquent

Onder “jeugdige personen” in de zin van titel 9 van boek 1 Wetboek van Strafrecht dienen personen vanaf 12 tot 18 jaar te worden verstaan.¹¹ Jeugdige delinquenten zijn jeugdigen die ten tijde van het begaan van een strafbaar feit de leeftijd van 12 jaar hebben bereikt doch nog niet die van 18 jaar.¹² Het gaat om jeugdigen ten aanzien van wie uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit is voortgevloeid.¹³ In het IVRK wordt onder een kind verstaan ‘ieder mens jonger dan achttien jaar, tenzij volgens het op het kind van toepassing zijnde recht de meerderjarigheid eerder wordt bereikt. Het jeugdstrafrecht dient te worden toegepast op jeugdigen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt. Het Comité voor de rechten van het kind hierna te noemen het Comité adviseert de lidstaten die op 16- en 17-jarigen het volwassenstrafrecht toepassen de wet te veranderen en het jeugdstrafrecht van toepassing te verklaren op alle jeugdigen onder de 18 jaar. Het comité geeft aan dat jeugdigen onder de twaalf jaar niet verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor het plegen van strafbare feiten. Een ondergrens van 12 jaar is onacceptabel. Het IVRK vormt een maatstaf voor

¹⁰ De Rechtspraak, Voorarrest, geraadpleegd op 23 maart 2019

¹¹ Het Surinaams Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, S.B. 2012 no. 70)

¹² Het Surinaams Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, S.B. 2012 no. 70), artikel 105

¹³ Corstens 2008, p 382

het strafprocesrecht voor jeugdigen. Artikel 3 van het IVRK wordt als leidend beginsel gezien van dit verdrag en bepaalt dat bij alle maatregelen voor kinderen de belangen van het kind de eerste overweging dienen te vormen. Kinderen zijn nog opgroeiende mensen bij wie het geweten nog in ontwikkeling is. Zij moeten apart worden berecht met aparte straffen en maatregelen. Elk jeugdige die van zijn vrijheid is beroofd moet worden behandeld met menselijkheid en met eerbied voor de waardigheid van een menselijk persoon. Hierbij moet rekening worden gehouden met de behoefte van een persoon van zijn leeftijd (art. 37 en 40 IVRK).¹⁴

Uit art. 40 lid 1 IVRK blijkt dat de lidstaten het recht van ieder kind dat wordt verdacht, vervolgd en/of veroordeeld wordt van een strafbaar feit dienen te erkennen op een wijze van behandeling van het kind. Educatie van de jeugdige dient centraal te staan binnen het systeem van jeugdstrafrechtspleging. Hiermee wordt bedoeld het geven van inzicht in de gevolgen van het strafbare feit voor het slachtoffer, de maatschappij. Ook dient ingespeeld te worden op het zelfinzicht van de jeugdige. Volgens art. 40 IVRK moet de behandeling van de jeugdige tijdens zijn strafproces zodanig zijn dat het respect van de jeugdige voor de rechten en fundamentele vrijheden van anderen wordt vergroot. Hierbij moet rekening worden gehouden met de leeftijd van het kind, de feitelijke cognitieve vermogens van de jeugdige en behoort de re-integratie in de maatschappij gestimuleerd te worden.

General Comment 10

Het doel van het strafrechtstelsel is het garanderen van openbare veiligheid. Het VN-Kinderrechtencomité vindt dat dit doel in het jeugdstrafrecht het beste kan worden bereikt door het volledig respecteren van het Kinderrechtenverdrag. Het jeugdstrafrecht zou het gebruik van alternatieve maatregelen zoals buitengerechtelijke afdoening of herstelrecht moeten bevorderen, zodat op een effectieve manier wordt gereageerd. Deze manier van reageren moet het belang van het kind dienen én de korte en lange termijn belangen van de samenleving als geheel. Verdere stigmatisering, victimisatie en criminalisering moet worden voorkomen. In het General Comment 10 van 25 april 2007 geeft het comité richtsnoeren en aanbevelingen aan de staten voor het in overeenstemming maken van het jeugdstrafrechtstelsel met het Kinderrechtenverdrag.¹⁵

¹⁴ Vermeer, 2012, p 11– 15

¹⁵ General Comment nummer 10: Over kinderen en het jeugdstrafrecht, geraadpleegd op 2 juni 2019

Grondbeginselen van het jeugdstrafrecht volgens het General Comment 10

De staten zouden de algemene beginselen van de artikelen 2, 3, 6 en 12 van het Kinderrechtenverdrag moeten toepassen. Dit geldt ook voor de grondbeginselen die zijn opgeschreven in artikel 37 en 40. De staten moeten ervoor zorgen dat alle kinderen die de wet overtreden, gelijk worden behandeld. Hiervoor moeten regels, protocollen en voorschriften worden vastgesteld en professionals worden opgeleid. Voormalige minderjarige delinquenten moeten worden ondersteund en passende hulp krijgen bij het re-integreren in de samenleving. Het belang van het kind staat voorop bij alle beslissingen die worden genomen. Om het belang van het kind te beschermen, moeten de traditionele doelstellingen van het strafrecht, zoals repressie en vergelding, plaatsmaken voor doelstellingen zoals rehabilitatie en herstelrecht. Vrijheidsbeneming heeft zeer negatieve gevolgen voor de ontwikkeling van het kind en belemmert de re-integratie in de samenleving. Het mag daarom alleen als uiterste maatregel worden opgelegd en voor de kortst mogelijke duur.¹⁶

Uit de General Comment 10 blijkt dat een systeem van jeugdstrafrechtspleging educatie van de jeugdige verdachte hoog moet houden. Het gaat om educatie over de gevolgen, voor het slachtoffer, voor de maatschappij, maar ook voor de jeugdige zelf. Daarnaast is van belang dat het jeugdstrafrecht bij jeugdige verdachten en veroordeelden geen nadelige invloed heeft op de ontwikkeling zoals het gevaar van stigmatisering tijdens het strafproces of door een strafblad.¹⁷

Uit artikel 40 lid 3 IVRK blijkt dat lidstaten een apart systeem van jeugdstrafrechtspleging met aparte wetten, speciaal opgeleid personeel dienen te hebben. Het uitgangspunt van dit aparte systeem is dat bevorderd moet worden dat elke jeugdige, die met strafrecht in aanmerking komt, kan re-integreren in de maatschappij. Het Comité geeft aan dat jeugdigen pas in laatste instantie in het kader van het voorarrest van hun vrijheid te beroven en zoveel mogelijk te investeren in het ontwikkelen van alternatieven. Ook omdat een (lang) verblijf in voorarrest het recht op de onschuldpresumptie aantast. Het uitgangspunt volgens art. 37 lid 1 sub a en b IVRK is dat lidstaten moeten zorgen dat de aanhouding, inhechtenisneming en/of gevangenneming van een jeugdige slechts gehanteerd dient te worden als ultimum remedium en voor de kortst mogelijke

¹⁶ General Comment nummer 10: Over kinderen en het jeugdstrafrecht, geraadpleegd op 2 juni 2019

¹⁷ Vermeer 2012, p 11– 15

passende duur. Volgens het General Comment 10 dient bij voorkeur binnen zes maanden een definitieve beslissing over de zaak te worden genomen.¹⁸

Er zijn verschillende verdragen, rules zoals het BUPO, IVRK, Havana Rules en normen opgesteld waaruit een redelijk termijn van een voorarrest is af te leiden. Artikel 9 lid 3 van het BUPO verdrag geeft aan dat een ieder die op beschuldiging van het begaan van een strafbaar feit gearresteerd of gevangen wordt gehouden onverwijld voor de rechter dient te worden geleid of voor een andere autoriteit die door de wet bevoegd is verklaard rechterlijke macht uit te oefenen. Verder geeft het lid aan dat de verdachte het recht heeft binnen een redelijke termijn berecht te worden of op vrije voeten te worden gesteld.¹⁹ Uit het IVRK blijkt dat een jeugdstrafzaak zonder vertraging moet worden berecht (art. 40 lid 2a sub iii). Een lang tijdsverloop tussen het strafbare feit en de terechtzitting is niet gewenst. Uit art. 17 van de Havana Rules blijkt dat als voorlopige hechtenis wordt opgelegd de jeugdrechtbanken en onderzoekinstanties de grootste prioriteit moeten geven voor een snelle behandeling van de zaken om het arrest zo kort mogelijk te houden. De lidstaten worden geacht de strafzaken tegen jeugdigen zonder vertraging af te doen omdat de invoering van een systeem van jeugdstrafrechtspleging gericht moet zijn op de re-integratie van jeugdigen dat de rechtvaardigen is gezien art. 40 lid 1 IVRK. Het proces vanaf het eerste verhoor dient bij jeugdigen korter te zijn dan bij volwassenen.²⁰

1.3 De waarborgen bij aanhouding en verhoor

Artikel 40 van het Internationaal Verdrag voor de rechten van het Kind:

1. De Staten die partij zijn, erkennen het recht van ieder kind dat wordt verdacht van, vervolgd wegens of veroordeeld terzake van het begaan van een strafbaar feit, op een wijze van behandeling die geen afbreuk doet aan het gevoel van waardigheid en eigenwaarde van het kind, die de eerbied van het kind voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden van anderen vergroot, en waarbij rekening wordt gehouden met de leeftijd van het kind en met de wenselijkheid van het bevorderen van de herintegratie van het kind en van de aanvaarding door het kind van een opbouwende rol in de samenleving.

¹⁸ General Comment nummer 10: Over kinderen en het jeugdstrafrecht, geraadpleegd op 2 juni 2019

¹⁹ Artikel 9 van het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, New York 19 december 1966, Trb 1978, 177

²⁰ Vermeer 2012, p 11– 15

2. Hiertoe, en met inachtneming van de desbetreffende bepalingen van internationale akten, waarborgen de Staten die partij zijn met name dat:
 - a. geen enkel kind wordt verdacht van, vervolgd wegens of veroordeeld terzake van het begaan van een strafbaar feit op grond van enig handelen of nalaten dat niet volgens het nationale of internationale recht verboden was op het tijdstip van het handelen of nalaten;
 - b. ieder kind dat wordt verdacht van of vervolgd wegens het begaan van een strafbaar feit, ten minste de volgende garanties heeft:
 - (i) dat het voor onschuldig wordt gehouden tot zijn of haar schuld volgens de wet is bewezen;
 - (ii) dat het onverwijld en rechtstreeks in kennis wordt gesteld van de tegen hem of haar ingebrachte beschuldigingen, indien van toepassing door tussenkomst van zijn of haar ouders of wettige voogd, en dat het juridische of andere passende bijstand krijgt in de voorbereiding en het voeren van zijn of haar verdediging;
 - (iii) dat de aangelegenheid zonder vertraging wordt beslist door een bevoegde, onafhankelijke en onpartijdige autoriteit of rechterlijke instantie in een eerlijke behandeling overeenkomstig de wet, in aanwezigheid van een rechtskundige of anderszins deskundige raadsman of –vrouw (piket advocaat voor jeugdigen), en, tenzij dit wordt geacht niet in het belang van het kind te zijn, met name gezien zijn of haar leeftijd of omstandigheden, in aanwezigheid van zijn of haar ouders of wettige voogden;
 - (iv) dat het er niet toe wordt gedwongen een getuigenis af te leggen of schuld te bekennen; dat het getuigen à charge kan ondervragen of doen ondervragen en dat het de deelneming en ondervraging van getuigen à decharge op gelijke voorwaarden kan doen geschieden;
 - (v) indien het schuldig wordt geacht aan het begaan van een strafbaar feit, dat dit oordeel en iedere maatregel die dientengevolge wordt opgelegd, opnieuw wordt beoordeeld door een hogere bevoegde, onafhankelijke en onpartijdige autoriteit of rechterlijke instantie overeenkomstig de wet;
 - (vi) dat het kind kosteloze bijstand krijgt van een tolk indien het de gebruikte taal niet verstaat of spreekt;
 - (vii) dat zijn of haar privéleven volledig wordt geëerbiedigd tijdens alle stadia van het proces.
3. De Staten die partij zijn, streven ernaar de totstandkoming te bevorderen van wetten, procedures, autoriteiten en instellingen die in het bijzonder bedoeld zijn voor kinderen die

worden verdacht van, vervolgd wegens of veroordeeld terzake van het begaan van een strafbaar feit, en, in het bijzonder:

- a. de vaststelling van een minimumleeftijd onder welke kinderen niet in staat worden geacht een strafbaar feit te begaan;
 - b. de invoering, wanneer passend en wenselijk, van maatregelen voor de handelwijze ten aanzien van deze kinderen zonder dat men zijn toevlucht neemt tot gerechtelijke stappen, mits de rechten van de mens en de wettelijke garanties volledig worden geëerbiedigd.
4. Een verscheidenheid van regelingen, zoals rechterlijke bevelen voor zorg, begeleiding en toezicht; adviezen; jeugdreclassering; pleegzorg; programma's voor onderwijs en beroepsopleiding en andere alternatieven voor institutionele zorg dient beschikbaar te zijn om te verzekeren dat de handelwijze ten aanzien van kinderen hun welzijn niet schaadt en in de juiste verhouding staat zowel tot hun omstandigheden als tot het strafbare feit.²¹

Uit artikel 40 lid 2 IVRK blijkt dat een jeugdige onverwijld en rechtstreeks in kennis moet worden gesteld van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen in elke fase van het strafproces. Ook wordt hierbij gesteld dat een jeugdige juridische of andere passende bijstand krijgt in de voorbereiding en het voeren van zijn verdediging. De jeugdige krijgt de mogelijkheid om op effectieve wijze in het strafproces te participeren.²²

De politie en de officier van justitie moet al vanaf het moment van het ontstaan van een redelijke vermoeden van schuld de jeugdige verdachte, zijn ouders en zijn advocaat informeren in begrijpelijke taal of het tot vervolging komt en hoe de verdenking dan is. Deze informatieplicht is een expliciete verantwoordelijkheid van het OM. Wanneer de ouders van de jeugdigen participeren tijdens het proces, komt deze participatie niet in plaats van de jeugdigen. Voor de ouders van jeugdige verdachten geldt dat ze bij het strafproces aanwezig moeten kunnen zijn, tenzij dit niet in hun belang is. Een jeugdige heeft volgens artikel 37 lid 1 sub c IVRK het recht om contact met zijn familie te onderhouden door middel van correspondentie of bezoek. Wanneer een jeugdige vaker wordt aangehouden en de ouders blijk geven niet betrokken te zijn

²¹ Verdragstekst, Kinderrechten, geraadpleegd op 10 November 2018

²² Vermeer 2012, p 16-18

bij de jeugdige of omdat het praktisch niet uitvoerbaar is om ouders te berichten, kan er een uitzondering gemaakt worden.²³

Een jeugdige verdachte kan niet worden gedwongen tot het afleggen van een bekentenis ingevolge artikel 14 lid 3 sub e IVBPR. Dit zou schending van artikel 37a IVRK opleveren en mag niet als bewijs worden gebruikt. Uit artikel 40 IVRK sub b iv blijkt dat jeugdige verdachte het recht heeft getuigen door de rechter-commissaris tijdens de zitting te laten horen. De politie mag wel druk op een verdachte uitoefenen, maar dit mag niet in strijd zijn met het pressieverbod. Het pressieverbod houdt in dat verklaringen van verdachten niet onder druk mogen zijn verkregen. Een jeugdige verdachte heeft tijdens de verhoren nadrukkelijk het recht om te zwijgen. Als de jeugdige verdachte is en wordt aangehouden, dan moet voor het verhoor de cautie gegeven worden. De cautieplicht is de plicht van de verhorende instantie om de verdachte erop te wijzen dat hij niet hoeft te antwoorden. De politie en rechterlijke macht dienen zowel het pressieverbod als de cautieplicht in acht te nemen bij elk onderzoek.²⁴

In artikel 12 IVRK is bepaald dat een jeugdige het recht heeft om gehoord te worden in alle gelegenheden die het kind betreffen. Dit recht geldt tijdens het gehele jeugdstrafproces tegenover alle betrokken ketenpartners. Tijdens het politieonderzoek heeft de jeugdige verdachte het recht om zijn visie weer te geven op het gebeuren. De jeugdige moet ruimte krijgen voor een gesprek bij de politie. De politie dient dit fundamenteel recht te honoreren, maar de uitdaging van artikel 12 IVRK ligt voor de politie anderzijds in het op gang brengen van een gesprek waarbij rekening wordt gehouden met het ontwikkelingsniveau van de jeugdige. De jeugdige heeft het recht om zijn mening weer te geven over hetgeen mogelijk gebeurd is en de jeugdige moet de ruimte krijgen voor een gesprek. Het is van belang de jeugdige verdachte uit te leggen wat zijn rechten zijn en wat ze inhouden. Tevens is het van essentieel belang om na te gaan of de jeugdige zijn rechten begrijpt. De waarde en de impact van het verhaal van de jeugdige wordt gekoppeld aan de leeftijd en het ontwikkelingsniveau van de jeugdige.²⁵

1.4 De waarborgen van de inverzekeringstelling in Suriname

De inverzekeringstelling kan worden toegepast als de termijn van ophouden voor onderzoek onvoldoende is om het onderzoek af te krijgen. De inverzekeringstelling is de eerste fase van het

²³ Vermeer 2012, p 16-18

²⁴ Vermeer 2012, p 16-18

²⁵ Vermeer 2012, p 16-18

opsporingsonderzoek waarin informatie wordt verzameld ter voorbereiding van de beslissing over de voorlopige hechtenis. Evenals bij volwassenen kan de jeugdige verdachte in het belang van het onderzoek zeven dagen in verzekering worden gesteld. Het streven is om het onderzoek binnen de eerste drie dagen af te ronden. Als het verblijf onredelijk lang duurt, kan een beroep worden gedaan op artikel 37 IVRK. De verdenking moet betrekking hebben op een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegestaan.²⁶

²⁶ Vermeer 2012, p 20-21

2 Dwangmiddelen

In dit hoofdstuk komen de vrijheidsbenemende dwangmiddelen ter uitvoeren van het voorarrest aan de orde. Ten eerste wordt het begrip dwangmiddel besproken. Ten tweede de dwangmiddelen en het Wetboek van Strafvordering. Ten derde de dwangmiddelen en ten slotte het jeugdstrafrecht en het Wetboek van Strafrecht.

2.1 Begripsbepaling dwangmiddel

Soms is het ter wille van het onderzoek in strafzaken gewenst daadwerkelijk inbreuk te maken op rechten en vrijheden van burgers. Men wil bijvoorbeeld voorkomen dat de verdachte een getuige gaat beïnvloeden of sporen gaat wegmaken. Dergelijke maatregelen worden dwangmiddelen genoemd. Dat zijn in het kader van strafvordering aan te wenden bevoegdheden waardoor daadwerkelijk, anders dan door tenuitvoerlegging van een straf of maatregel, inbreuk wordt gemaakt op rechten en vrijheden van personen.²⁷

2.2 Dwangmiddelen en het Wetboek van Strafvordering

In de artikelen 42 e.v van het Wetboek van Strafvordering zijn ook dwangmiddelen opgenomen, waarvan de toepassing aan bijzondere voorwaarden en waarborgen is verbonden. De toepassing van deze dwangmiddelen maakt namelijk inbreuk op de in de Grondwet en internationale verdragen zoals het Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten (Bupo-verdrag) (V.B. 1981 no.17) vastgelegde fundamentele grondrechten van de verdachte, zoals het recht op persoonlijke vrijheid, het recht op bescherming van de lichamelijke integriteit, het eigendomsrecht of woonrecht. Zo wordt ingevolge de artikelen 48 en 49 Sv. het bevel tot inverzekeringstelling van een verdacht verleend, alleen wanneer het betreft een strafbaar feit waarvoor ingevolge artikel 56 lid 3 Sv. voorlopige hechtenis is toegelaten en voorts indien de inverzekeringstelling in het belang van het onderzoek is. Ten aanzien van de vrijheidsbeneming als dwangmiddel bepaalt artikel 9 lid 1 van het Bupo-verdrag dat niemand zijn vrijheid mag worden ontnomen, behalve wanneer dit geschiedt op wettige gronden en op wettige wijzen. Voorts bepaalt dit artikel dat een ieder, die op beschuldiging van het begaan van een strafbaar feit wordt gearresteerd of gevangen gehouden, onverwijld voor de rechter dient te worden

²⁷ Corstens, 2008, p 367

geleiden en dat de verdachte binnen een redelijke termijn wordt berecht. De gedachte achter deze verdragsbepaling is dat de verdachte niet langer in voorarrest mag worden gehouden dan strikt noodzakelijk is.²⁸

Ingevolge artikel 49 lid 2 Sv. bedraagt de termijn van inverzekeringstelling thans veertien dagen met de mogelijkheid tot verlenging met maximaal dertig dagen. In totaal kan dus een verdachte die verdacht wordt van een strafbaar feit waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten, in het belang van het onderzoek maximaal vierenveertig dagen in verzekering gesteld worden. De regering onderkent dat, met inachtneming van de fundamentele rechten van de verdachte zoals onder andere verwoord in artikel 9 van Bupo-verdrag, er nog veel gedaan moet worden aan deze termijnen. Tevens onderkent de regering haar medeverantwoordelijkheid bij een goed verloop van de opsporings- en vervolgingsactiviteiten. Bij het terugbrengen van de termijnen van inverzekeringstelling wordt daarom rekening gehouden met de huidige stand van de strafrechtspleging in Suriname.²⁹

Het terugbrengen van de termijnen van inverzekeringstelling moet synchroon lopen met de verhoging van de verwerkingscapaciteit van de opsporings-, vervolgings- en berechtinginstituten. Voorkomen moet worden dat de nieuwe situatie ongewenste gevolgen voor de strafrechtspleging teweegbrengt. De regering is daarom van mening dat het terugbrengen van de termijnen van inverzekeringstelling gefaseerd moet geschieden waardoor niet ineens een al te grote druk wordt gelegd op de daarbij betrokken instituten, terwijl eventueel niet gewenste gevolgen daarvan beheersbaar blijven. Met de wijziging van artikel 49 lid 2 Sv. wordt, als eerste aanzet, de termijn van inverzekeringstelling teruggebracht van veertien dagen naar zeven dagen. De termijn van verlenging van de inverzekeringstelling wordt vooralsnog gehandhaafd op dertig dagen. Met deze wijziging wordt de maximale termijn van inverzekeringstelling en de verlenging daarvan van vierenveertig dagen teruggebracht naar maximaal zevenendertig dagen.³⁰

Het geven van een bevel tot inverzekeringstelling van de verdachte is aan een aantal voorwaarden verbonden. De beoordeling in hoeverre voldaan is aan bedoelde voorwaarden is in de fase van opsporing in handen van de hulpofficier van justitie en de officier van justitie. De rechtmatigheidstoets van de inverzekeringstelling komt pas aan de order, indien de verdachte

²⁸ MvT Wetboek van Strafvordering S.B. 2008 no. 21

²⁹ MvT Wetboek van Strafvordering S.B. 2008 no. 21

³⁰ MvT Wetboek van Strafvordering S.B. 2008 no. 21

met gebruikmaking van art. 54a Sv. de rechter-commissaris verzoekt om zijn invrijheidstelling. Afhankelijk van het resultaat van deze door de rechter-commissaris verrichte rechtmatigheidstoets wordt het verzoek van de verdachte toegewezen of afgewezen. Deze rechtmatigheidstoets van de inverzekeringstelling wordt thans op grond van art. 54a Sv. door de rechter-commissaris verricht, wanneer de verdachte de rechter-commissaris verzoekt om zijn invrijheidstelling. Maakt de verdachte geen gebruik van art. 54a Sv., dan geschiedt de rechterlijke toetsing van de vrijheidsbeneming pas wanneer de vervolgingsambtenaar bij de rechter-commissaris een vordering instelt tot bewaring van de verdachte of wanneer hij een vordering instelt tot een gerechtelijk vooronderzoek. Met de wijziging van art. 54a Sv. zal de rechtmatigheidstoets van de inverzekeringstelling in het vervolg ambtshalve door de rechter-commissaris geschieden, in alle gevallen waarin de verdachte in verzekering is gesteld en wel binnen zeven dagen te rekenen vanaf het tijdstip van aanhouding (art. 54a lid 1 Sv.).³¹

De bepaling van de datum van de voorgeleiding geschiedt door de rechter-commissaris na daartoe een verzoek te hebben ontvangen van de vervolgingsambtenaar of de verdachte. Toekenning aan de verdachte van de mogelijkheid bij de rechter-commissaris het verzoek te doen tot vaststelling van de datum van voorgeleiding is gerechtvaardigd, omdat een verdachte die meent dat de inverzekeringstelling onrechtmatig is de mogelijkheid moet hebben om onmiddellijk na de inverzekeringstelling de rechter-commissaris te verzoeken voor hem te worden geleid. De mogelijkheid van oud art. 54a Sv., waarbij de verdachte onmiddellijk na zijn inverzekeringstelling om zijn vrijheidstelling bij de rechter-commissaris kan verzoeken, blijft op deze wijze behouden.³²

In art. 54b Sv. is bepaald dat, indien de verdachte door de hulpofficier van justitie of officier van justitie in vrijheid is gesteld, voorgeleiding bij de rechter-commissaris op grond van art. 54a Sv. achterwege blijft. Op grond van art. 48 lid 5 Sv. kan de hulpofficier van justitie die de verdachte in verzekering heeft gesteld of de vervolgingsambtenaar gelasten tot de invrijheidstelling van de verdachte, zodra het belang van het onderzoek zulks toelaat. In dit geval blijft art. 54a Sv. dus buiten toepassing.³³

³¹ MvT Wetboek van Strafvordering S.B. 2008 no. 21

³² MvT Wetboek van Strafvordering S.B. 2008 no. 21

³³ MvT Wetboek van Strafvordering S.B. 2008 no. 21

2.3 De dwangmiddelen

2.3.1 Staande houden

Staande houden is te omschrijven als het aanpreken, eventueel aanklampen van de verdachte om hem naar zijn personalia te vragen. Het is een vrijheidsbeperkend dwangmiddel. Artikel 42 Sv formuleert de wettelijke basis. De verdachte heeft te dulden dat hem naar zijn naam en verdere personalia wordt gevraagd en dat hij daartoe even wordt stilgehouden. Verder gaat de bevoegdheid niet. Meestal zal degene die staande houdt, geen geweld behoeven uit te oefenen. Het gaat er alleen om dat hij de gelegenheid heeft de verdachte naar zijn personalia te vragen. Als hij die persoon reeds kent, is er geen reden voor toepassing van dit dwangmiddel.³⁴

2.3.2 Aanhouden

Aanhouden geregeld in de artt. 44 en 45 Sv, is het desnoods door ingrijpen en vasthouden de verdachte van diens vrijheid beroven teneinde hem naar een plaats van verhoor te leiden of te doen leiden. Soms zal daaraan staande houden zijn voorafgegaan. Noodzakelijk is dit niet. Indien de politie de verdachte reeds kent, bijvoorbeeld uit het verleden of omdat hij zich op het bureau met naam en toenaam heeft gemeld, behoeven de personalia niet meer te worden achterhaald. Ook als de vordering tot het overhandigen van een identiteitsbewijs succes heeft gehad, is de staande houding overbodig. De aanhouding mag met enig proportioneel geweld gepaard gaan. Wie zich met geweld of bedreiging met geweld verzet tegen een rechtmatige aanhouding door een opsporingsambtenaar, pleegt het misdrijf van weerspanningheid. De wetgever heeft de aanhoudingsbevoegdheid in geval van ontdekking op heterdaad aan een ieder en ter zake van elk delict toegekend. Artikel 44 lid 3 Sv zegt dat andere opsporingsambtenaren (niet zijnde officier of hulpofficier van Justitie) na aanhouding zorgdragen dat de aangehoudene ten spoedigste voor de officier of hulpofficier wordt geleid. Om die reden wordt ook wel gesproken over aanhouding ter voorgeleiding. Buiten heterdaad komt de aanhoudingsbevoegdheid niet aan eenieder toe en alleen in gevallen van voorlopige hechtenis bestaat. Die komt in eerste instantie toe aan de officier van justitie. Hij kan zelf optreden, maar mag ook de aanhouding of voorgeleiding bevelen. Daar niet altijd op diens optreden kan worden gewacht, komt de bevoegdheid in die situatie ook aan de hulp officier toe. Ook hij hoeft niet zelf op te treden, maar mag de aanhouding of voorgeleiding bevelen. De hulpofficier moet dan echter onverwijld schriftelijk of

³⁴ Corstens 2008, p 377

mondeling van de aanhouding kennisgeven aan de officier van justitie. Zelfs op het optreden van de hulpofficier kan niet altijd worden gewacht, zodat ook gewone opsporingsambtenaren, maar alleen in die situatie, dan mogen aanhouden. Ze moeten dan wel zorgdragen dat de aangehoudene onverwijld (dus zonder dralen) voor de officier of een hulpofficier van justitie wordt geleid. Zorgdragen betekent ook hier dat zij niet zelf behoeven voor te geleiden. Die hulpofficier moet dan weer wel de officier van justitie onverwijld schriftelijk of mondeling inlichten.³⁵

2.3.3 Ophouden voor onderzoek

Ophouden vooronderzoek is gericht op het verrichten van een eerste onderzoek waaronder het verhoor van de verdachte en diens identificatie vallen. De bepalingen over de aanhouding regelen dat de verdachte die door een gewone opsporingsambtenaar is aangehouden, voor de hulpofficier wordt geleid. De hulpofficier verhoort de verdachte. Meestal besteedt hij het verhoor omtrent de zaak zelf uit aan een lagere opsporingsambtenaar. In dat geval beperkt hij het door hem zelf af te nemen verhoor tot punten die van belang zijn voor zijn oordeel over de rechtmatigheid en de opportuniteit van de aanhouding. Het ophouden voor onderzoek is het dwangmiddel dat volgt op de aanhouding en door invrijheidstelling of door inverzekeringstelling van de verdachte wordt gevolgd. Art. 53 lid 3 Sv bepaalt dat de verdachte maximaal zes uren voor onderzoek mag worden opgehouden. Zodra het verhoor van de verdachte is afgelopen en het uitgesloten is dat hij voor het verstrijken van de termijn nog nader zal worden verhoord, moet hij worden heengezonden, dan wel, als daartoe redenen zijn, aan andere dwangmiddelen worden onderworpen.³⁶

2.3.4 Fouilleren

Art. 47 lid 2 Sv geeft aan dat opsporingsambtenaren de aangehouden verdachte aan zijn kleding mogen onderzoeken, mits ernstige bezwaren tegen hem bestaan. Een burger mag dit niet. Art. 47 lid 1 geeft aan dat onderzoek aan het lichaam bij ernstige bezwaren alleen door de (hulp) officier of door de vervolgingsambtenaar mag worden bevolen.³⁷

³⁵ Corstens 2008, p 379

³⁶ Corstens 2008, p 385 - 387

³⁷ Het Surinaams Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, S.B. 2008 no.21), artikel 47

2.3.5 Inverzekeringstelling

De inverzekeringstelling geschiedt door de officier van justitie of de hulpofficier. In feite wordt de bevoegdheid bijna altijd door de hulpofficier gehanteerd, al dan niet na overleg met de officier van justitie. De hulpofficier of officier moet wel diegene zijn voor wie de verdachte is geleid of die zelf de verdachte heeft aangehouden (art.48 lid 1 Sv). De wetgever is er klaarblijkelijk van uitgegaan dat dezelfde functionaris voor wie de verdachte na aanhouding is geleid, de verdachte verhoort en vervolgens hem eventueel in verzekering stelt. We hebben reeds gezien dat hij het verhoor meestal uitbesteedt aan een lagere opsporingsambtenaar en zichzelf slechts kort met de verdachte pleegt te onderhouden. Na het verhoor door die lagere ambtenaar pleegt de verdachte opnieuw voor de hulpofficier te worden geleid, waarbij hij meedeelt welke beslissing hij heeft genomen: heenzending of inverzekeringstelling, nadat de verdachte eerst door hem is verhoord. De verdachte heeft dan de gelegenheid datgene te berde te brengen wat hij dienstig acht. Het komt er dus op neer dat eerst de hulpofficier bij de voorgeleiding na aanhouding dient te controleren of de aanhouding rechtmatig is geschied en noodzakelijk was en vervolgens na het verhoor ten gronde (meestal afgenomen door een lagere opsporingsambtenaar) na een onderhoud met de verdachte of hij in verzekering moet worden gesteld, tenzij hij reeds tevoren aan de verhorende ambtenaar heeft laten weten dat de verdachte na het verhoor ten gronde heen moet worden gezonden.³⁸

Volgens art.48 lid 1 Sv is het belang van het onderzoek de enige grond tot inverzekeringstelling. Bij belang van het onderzoek kan men denken aan het nader verhoren van de verdachte, de confrontatie van getuigen met de verdachte, het opsporen van de medeverdachte zonder dat de verdachte de gelegenheid heeft hem in te seinen, het achterhalen of verifiëren van de identiteit van de verdachte. Het belang van het onderzoek omvat ook het belang van het onderzoek naar de eventuele aanwezigheid van gronden waarop de voorlopige hechtenis kan worden gevorderd. (art.49 lid 1 Sv)³⁹

³⁸ Corstens 2008, p 390

³⁹ Corstens 2008, p 390 - 391

De inverzekeringstelling duurt maximaal zeven dagen en mag in geval van dringende noodzakelijkheid voor ten hoogste dertig dagen worden verlengd. Art.49 lid 2 Sv en art.50 lid 1 Sv.⁴⁰

2.3.6 Voorlopige hechtenis

Onder voorlopige hechtenis wordt verstaan de vrijheidsbeneming ingevolge enig bevel van bewaring, gevangenhouding of gevangenneming. Voor wat betreft het eigenlijk strafproces betekent dit dat de voorlopige hechtenis de door de strafrechter bevolen vormen van vrijheidsbeneming omvat die voorafgaan aan de tenuitvoerlegging van de veroordeling. Die vormen zijn goed te onderscheiden van de inverzekeringstelling, omdat deze laatste door de (hulp) officier van justitie wordt bevolen. Inverzekeringstelling en voorlopige hechtenis gezamenlijk worden ook wel aangeduid met de term preventieve hechtenis. Met de term voorarrest kan men dan de preventieve hechtenis en het ophouden voor onderzoek aanduiden.⁴¹ Artikel 405 SV. geeft aan dat aan iedere minderjarige verdachte, tegen wie een bevel tot bewaring wordt verleend of die in het tegen hem ingestelde gerechtelijk vooronderzoek door de rechter-commissaris wordt gehoord, wordt, voordat hij de leeftijd van achttien jaren heeft bereikt, een raadsman toegevoegd. De rechter-commissaris geeft aan de instantie, aangewezen door de Minister van Justitie en Politie (artikel 32 lid 1 SV), die met de toevoeging is belast, onverwijld kennis dat toevoeging moet plaats hebben. Indien hem geen raadsman is toegevoegd of de toevoeging niet tijdig heeft plaats gehad, komt het beroepsrecht van artikel 38 SV ook toe aan de ouders of voogd.⁴² Het beroepsrecht van artikel 38 SV houdt in dat de verdachte tijdens het voorbereidend onderzoek de RC of indien de zaak ter terechtzitting aanhangig is gemaakt, de bevoegde rechter om toevoeging van een raadsman kan verzoeken.⁴³

2.4 Jeugdstrafrecht en het Wetboek van Strafrecht

Het jeugdstrafrecht wordt in zijn geheel herzien en is aangepast aan de Surinaamse samenleving. Deze nieuwe regeling vergroot de mogelijkheden om strafbare gedragingen gepleegd door jeugdigen aan te pakken en te bestraffen aanzienlijk. Overigens wordt het VN-verdrag inzake de rechten van het kind daarbij uiteraard gerespecteerd. De benedengrens wordt in plaats van op

⁴⁰ Corstens 2008, p 392

⁴¹ Corstens 2008, p 396 - 397

⁴² Het Surinaams Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, S.B. 2008 no.21), artikel 405.

⁴³ Het Surinaams Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, S.B. 2008 no.21), artikel 38.

tien jaren vastgesteld op twaalf jaren. Dat ligt gezien de huidige maatschappelijke visie op jeugdigen voor de hand. Voor feiten begaan vóór het bereiken van die leeftijd, kan de betrokkene op grond van artikel 105 Sr. niet vervolgd en dus ook niet bestraft worden (56 Sr. (oud)). De bovengrens is flexibeler: ligt die grens voor de doorsnee gevallen op achttien jaren, in bijzondere gevallen kunnen, net als thans in artikel 58 Sr. (oud), bij zestien- en zeventienjarigen volwassenensancties worden opgelegd.⁴⁴

In het huidige systeem (artikelen 56 Sr. tot en met 64bis Sr. (oud)) is er slechts een aantal mogelijkheden. Een persoon die tijdens de uitspraak van het eindvonnis in eerste aanleg de leeftijd van zestien jaren nog niet had bereikt, kon bij veroordeling slechts worden gestraft met een geldboete of berisping als hoofdstraf of verbeurdverklaring als bijkomende straf (art. 9 lid 2 jo 56 lid 2 Sr. (oud)). Daarnaast bestonden de mogelijkheden van artikel 56 lid 1 Sr. (oud) (het teruggeven van de minderjarige aan de ouders of voogd) en 56 lid 3 Sr (oud) (de terbeschikkingstelling van de regering). Van de uitgebreide mogelijkheden van artikel 60 Sr. (oud) werd in de praktijk geen of nauwelijks gebruik gemaakt in verband met de executiemoeilijkheden met betrekking tot de terbeschikkingstelling. De Regering realiseert zich dat met de introductie van de nieuwe jeugdstraffen ook de executiemogelijkheden dienen te worden aangepast. In het verleden hebben velen in onze samenleving aangegeven dat de huidige situatie onhoudbaar is en niet in het belang is van de Surinaamse jeugd. In het nieuwe systeem zijn meerdere sancties mogelijk. Geheel *nieuw* is de maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (de zogenaamde pij-maatregel, artikel 105p Sr.). Deze maatregel vervangt de terbeschikkingstelling van de regering voor jeugdigen. Ook de maatregel betreffende het gedrag van de jeugdige is nieuw (106 Sr.) en geeft de rechter mogelijkheden om individuele en diverse eisen te stellen aan een gestrafte minderjarige; mitsdien kan de maatregel werken als een alternatief voor een verdergaande pij-maatregel.⁴⁵

Door de politietransactie wordt de jonge verdachte een strafblad bespaard. De jeugdige verdachte is niet verplicht op het voorstel in te gaan. Om zijn standpunt te helpen bepalen wordt hij geïnformeerd over de mogelijke gevolgen van niet-deelneming. De Procureur-Generaal zal de strafbare feiten moeten aanwijzen die op deze wijze kunnen worden afgedaan. Het zal moeten gaan om zaken van eenvoudige aard, waarbij sprake is van overlast veroorzakend gedrag van

⁴⁴ MVT Wetboek van Strafrecht S.B. 2012 no. 70

⁴⁵ MVT Wetboek van Strafrecht S.B. 2012 no. 70

geringe ernst. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan geringe gevallen van openlijk geweld (met name geweld tegen goederen, art. 189), brandstichting met gemeen gevaar voor goederen (207 Sr.), (winkel)diefstal (370 Sr.), verduistering (381Sr.), vernieling (414 Sr.) en heling (480 Sr.). De algemene aanwijzingen, die de Procureur-Generaal met betrekking tot de politietransactie kan geven, dienen (uiteraard) openbaar te worden gemaakt.⁴⁶

De straf van *jeugddetentie* kan worden opgelegd aan jeugdigen die een ernstig misdrijf hebben gepleegd, maar naar het zich laat aanzien het vermogen bezitten de ernst daarvan in te zien en op grond daarvan ontvankelijk zijn voor een stevige aanpak. De maximale duur van de straf is afhankelijk van de leeftijd van de betrokken jeugdigen ten tijde van het begaan van het feit (artikel 105g eerste en tweede lid Sr.) en de ernst van het feit. Deze straf zal ten uitvoer worden gelegd in een speciale inrichting of afdeling voor jeugddetentie, zoals vereist in artikel 37 sub c van het VN-verdrag inzake de rechten van het kind.⁴⁷

De rechter wordt de mogelijkheid gegeven om zestien- of zeventienjarigen voor de ernstigste misdrijven te veroordelen tot een jeugddetentie van maximaal zes jaren voor delicten waarop een levenslange gevangenisstraf is gesteld. De jeugddetentie is enerzijds een sterke uitbreiding van de mogelijkheid om jeugdigen een vrijheidsstraf op te leggen. Een van de grote voordelen daarvan is dat de rechter niet langer “genoodzaakt” is om het volwassenstrafrecht toe te passen op jeugdigen indien het maatschappelijk onaanvaardbaar zou zijn geweest de minderjarigen geen vrijheidsstraf op te leggen. Anderzijds wordt ook een beperking gevonden ten opzichte van de tekst van art. 58 (oud), op grond waarvan een nog langdurigere vrijheidsstraf mogelijk is in combinatie met de berechting als een volwassene.⁴⁸

De maatregel van plaatsing in een inrichting voor jeugdigen (“pij-maatregel”) komt in de plaats van de jeugd-t.b.r, genoemd in artikel 56 Sr.(oud). De pij-maatregel kan worden opgelegd als aan een aantal voorwaarden is voldaan (artikel 105p, eerste lid Sr.). Het moet gaan om een misdrijf waarvoor voorlopige hechtenis is toegelaten. Onder de huidige regeling is een terbeschikkingstelling ook mogelijk in geval van overtredingen, doch dat lijkt ongewenst. De veiligheid van anderen dan wel de algemene veiligheid van personen of goederen moet het opleggen van de maatregel eisen en de maatregel moet in het belang zijn van een zo gunstig

⁴⁶ MvT Wetboek van Strafrecht S.B. 2012 no. 70

⁴⁷ MvT Wetboek van Strafrecht S.B. 2012 no. 70

⁴⁸ MvT Wetboek van Strafrecht S.B. 2012 no. 70

mogelijke verdere ontwikkeling van de verdachte. Dit zijn *cumulatieve* voorwaarden. De pijlmaatregel kan ook worden opgelegd aan een niet-toerekenbare verdachte (artikel 105p, tweede lid Sr.). Uit de tekst volgt duidelijk en onmiskenbaar dat dit ook geldt voor personen die verminderd toerekenbaar zijn. Bovendien mag de maatregel slechts worden opgelegd na advies van een gedragsdeskundige (artikel 105p, derde lid Sr.). De gedragsdeskundige kan bij jeugdigen ook een orthopedagoog zijn aangezien zij daartoe gespecialiseerd zijn. Voor het geval de verdachte weigert aan een onderzoek mee te werken voorziet artikel 105p, vierde lid Sr. in een regeling. Het vijfde lid wijst naar een beschikking van de Minister. Deze beschikking dient ook bepalingen te bevatten betreffende de jeugddetentie (artikel 105h Sr.). In het achtste lid wordt de bevoegdheid de plaatsing al dan niet voorwaardelijk ongedaan te maken, in handen gelegd van de *rechter*, die de maatregel heeft opgelegd.⁴⁹

De maatregel kan ook worden opgelegd indien het feit de verdachte geheel kan worden toegerekend. In dat geval is de maximale duur vier jaren. Als bij de betrokken jeugdige ten tijde van het begaan van het feit een gebrekkige ontwikkeling of ziekelijke stoornis van de geestvermogens bestond, kan verlenging plaatsvinden tot – in totaal – ten hoogste zes jaren (artikel 105q, tweede lid Sr.). Bij verlenging geldt dat de vordering van het OM in beginsel dusdanig tijdig dient te worden gedaan dat de rechter nog voor de afloop van de termijn kan beslissen. De bevoegde rechter is het gerecht in eerste aanleg, opdat ook hoger beroep mogelijk kan zijn (artikel 1.06i, derde lid Sr.). Voor het geval de vordering te laat wordt gedaan wordt verwezen naar de procedure van artikel 56u Sr. Weliswaar maakt meer materiaal (zoals bijvoorbeeld de aantekeningen van de inrichting) de beslissing van de rechter gemakkelijker, doch wordt hier niet *verplicht* gesteld.⁵⁰

⁴⁹ MvT Wetboek van Strafrecht S.B. 2012 no. 70

⁵⁰ MvT Wetboek van Strafrecht S.B. 2012 no. 70

3 Voorarrest van jeugdigen in het district Nickerie

In dit hoofdstuk zal in paragraaf 1 de beleving en ervaringen van voorlopig gehechte jeugdigen uitgewerkt worden. In paragraaf 2 de respons van politieambtenaren ten aanzien van het voorarrest van jeugdigen in het district Nickerie.

3.1 De beleving van en ervaringen met het strafproces vanuit het perspectief van voorlopig gehechte jeugdigen

3.1.1 De justitiële jeugdinrichting

In de justitiële jeugdinrichting geldt een gesloten regime gekoppeld aan een intensieve multidisciplinaire behandeling van jeugdigen. Een verblijf in de justitiële jeugdinrichting wordt gezien als een ‘herkansing’ waarbij het doel is om verandering in het gedrag teweeg te brengen bij de jeugdigen zodat de jeugdige zich in zijn verdere leven op een aanvaardbare wijze in de samenleving kan handhaven. Er wordt gestreefd naar preventie of vermindering van het delict gedrag.⁵¹

3.1.2 Een beeld van de respondenten

Er zijn 5 jeugdigen geïnterviewd. Alle respondenten zijn van het mannelijk geslacht. Respondent 1 is 17 jaar oud. Respondent 2 is 15 jaar oud. Respondent 3 is 22 jaar oud (ten tijde van het voorarrest minderjarig). Respondent 4 is 14 jaar oud. Respondent 5 is 14 jaar oud. Bij elke respondent is individueel een interview afgenomen.

- Respondent 1

De beleving van de aanhouding en inverzekeringstelling

De jeugdige was thuis aangehouden door de politie als verdachte van een strafbaar feit. Het ging om het feit beschadiging van goederen (aanbrengen van schade aan autolenzen). Hij werd om 9.00u ‘s morgens opgehaald door twee agenten. De respondent heeft aangegeven dat zijn aanhouding in september 2017 had plaatsgevonden.

Duur verblijf op het politiebureau

De respondent werd overgebracht naar politiebureau Paradise. Hij werd daar 2 keren verhoord. Omstreeks 6.00u ‘s middags werd hij vervoerd naar hoofdbureau Nieuw-Nickerie. Daar werd hij

⁵¹ Vermeer 2012, p 30

geplaatst in een mannen cel. In de cel heeft hij alleen geslapen. Tijdens zijn verblijf op het hoofdbureau in het district Nickerie werd hij voorzien van voeding door zijn moeder. De volgende dag vroeg in de ochtend is hij vervoerd naar Opa Doeli in het district Paramaribo. Hij werd begeleid door 2 agenten. Aangekomen in Opa Doeli werd hij gelijk in een cel onder gebracht.

In het district Paramaribo heeft elke jeugdige de mogelijkheid om een raadsman of raadvrouw toegewezen te krijgen (Piket advocaat). Voor zover er bekend is zijn er geen Piket advocaten in het district Nickerie.

De beleving van het politieverhoor

De respondent werd 2 keren verhoord op het politiebureau Paradise. Volgens de respondent vond het eerste verhoor omstreeks 9.00u 's morgens plaats. En de tweede omstreeks 11.00u. Het zwijgrecht werd hem ook bekend gemaakt. De respondent gaf verder aan dat hij niet onder druk werd gezet en dat hij niet bang was.

Verblijf in Opa Doeli

De respondent vertelde dat hij in een kleine cel met 2 andere jeugdige moest blijven. De cel was voorzien van 3 bedden en een toiletspot (geen aparte toiletruimte). Tijdens zijn verblijf werd hij wel dagelijks voorzien van voeding door de inrichting. De inrichting bood hem de gelegenheid aan om onderwijs te kunnen volgen (op het complex zelf). De respondent had dit geweigerd. Daarna had hij een gesprek met zijn begeleider om toch de school te bezoeken.

De beslissing van de rechter-commissaris volgens de jeugdige

De respondent gaf aan dat hij na 7 dagen werd voorgeleid bij de RC. In tegenwoordigheid van zijn advocaat en jeugd-OvJ. Hij kreeg te horen dat hij 30 dagen nog moest blijven in Opa Doeli. Verder kreeg hij ook een waarschuwing.⁵²

Volgens het IVRK dient educatie centraal te staan binnen het systeem van jeugdstrafrechtspleging. Aan deze bepaling is wel voldaan aangezien de respondent onderwijs mocht volgen (op het complex zelf). Verder heeft de verhorende instantie voldaan aan de

⁵² S.S., geïnterviewd op 14 februari 2019

cautieplicht, omdat zij de jeugdige verdachte in kennis heeft gesteld over het zwijgrecht. De politie heeft als plicht om zijn arrestanten op een gedegen wijze te verzorgen. De staat moet erop toezien dat aan deze plicht wel voldaan wordt.

- Respondent 2

De beleving van de aanhouding en inverzekeringstelling

De respondent heeft aangegeven dat hij op school is aangehouden door de politie. Er werd drugs ontdekt in zijn schooltas. Hij werd 8.00u 's morgens geboeid en meegenomen naar de politie bureau. De respondent heeft aangegeven dat zijn aanhouding in het jaar 2017 had plaatsgevonden.

Duur verblijf op het politiebureau

De respondent werd overgebracht naar politiebureau Nieuw- Nickerie. Hij werd daar 2 keren verhoord. Daar moest hij gehandboeid plaatsnemen op een bank. Hij werd niet geplaatst in een cel. Tijdens zijn verblijf op het bureau in het district Nickerie werd hij niet voorzien van voeding. Om 13.00u werd hij door een politieagent ontdaan van de handboeien. Tegen 15.00u werd hij vervoerd naar Opa Doeli in het district Paramaribo. Aangekomen in Opa Doeli werd hij gelijk naar een cel overgebracht.

De beleving van het politieverhoor

De respondent werd 2 keren verhoord. Volgens de respondent vond de eerste verhoor omstreeks 8.30u 's morgens plaats. En de tweede keer niet lang erna. Volgens de respondent is het zwijgrecht hem niet bekend gemaakt. De respondent gaf verder aan dat er middels een gummistok hem werd gedwongen om de waarheid te spreken.

Verblijf in Opa Doeli

De respondent vertelde dat hij in de vroege ochtend wakker werd gemaakt door de politie. Tijdens het baden werd hij bewaakt. Hij werd daar wel voorzien van voeding. In de cel bleef hij met twee andere jeugdigen. De laatste dag in Opa Doeli had een van de jeugdige een slipper op respondent gegooid.

De beslissing van de rechter-commissaris volgens de jeugdige

De respondent gaf aan dat hij na 4 dagen werd voorgeleid bij de RC. In tegenwoordigheid van zijn advocaat en jeugd-OvJ. Hij werd in vrijheid gesteld. Verder kreeg hij ook een waarschuwing. De respondent heeft aangegeven dat hij nooit meer in aanraking wilt komen met de politie.⁵³

Elke jeugdige die van zijn vrijheid wordt beroofd, heeft recht op een menswaardige behandeling (artt. 37 en 40 IVRK). Dit recht is geschonden. De respondent heeft uren gehandboeid moeten zitten op een bank. Volgens art. 6 lid 3 sub d EVRM jo. art. 14 lid 3 sub e IVBPR kan een jeugdige verdachte niet gedwongen worden tot het afleggen van een bekentenis. De respondent werd middels een gummistok gedwongen de waarheid te spreken. De verhorende instantie heeft niet voldaan aan de cautieplicht, omdat zij de jeugdige verdachte niet in kennis heeft gesteld over het zwijgrecht. Respondent 2 werd niet voorzien van voeding door het politiebureau.

- Respondent 3

De beleving van de aanhouding en inverzekeringstelling

De jeugdige werd aangehouden op school door de politie als verdachte van een strafbaar feit. Het ging om het feit mishandeling. Hij had zijn medestudent afgetakeld. De respondent kon niet exact aangeven wanneer zijn aanhouding had plaatsgevonden. Het geval deed zich voor toen hij op de LBGO zat.

Duur verblijf op het politiebureau

De respondent werd na aanhouding op school overgebracht naar politiebureau Nieuw-Nickerie. Hij werd daar 2 keren verhoord. Daar werd hij geplaatst in een mannen cel. Met 3 andere mannen heeft hij in het cel 1 dag geslapen. Tijdens zijn verblijf op het politiebureau Nieuw-Nickerie werd hij wel voorzien van voeding door de agenten. De volgende dag werd hij omstreeks 7.00u met de politiewagen vervoerd naar Opa Doeli in het district Paramaribo. Hij werd begeleid door 2 agenten. Aangekomen in Opa Doeli werd hij gelijk in een cel overgebracht.

⁵³ S.E., geïnterviewd op 4 maart 2019

De beleving van het politieverhoor

De respondent werd 2 keren verhoord. Volgens de respondent vond de eerste verhoor tussen 9.00u en 10.00u plaats. En de tweede kan hij zich niet meer heugen. Volgens de respondent is het zwijgrecht hem niet bekend gemaakt. De respondent gaf verder aan dat hij bang was voor het verhoor en dat hij onderdruk werd gezet.

Verblijf in Opa Doeli

De respondent vertelde dat hij in een kleine cel werd overgebracht met 2 andere jeugdigen. De cel was voorzien van 3 bedden, kleine kasten een toiletpot.

De beslissing van de rechter-commissaris volgens de jeugdige

De respondent gaf aan dat hij na 4 dagen werd voorgeleid bij de RC. In tegenwoordigheid van zijn advocaat en jeugd-OvJ. Hij kreeg een waarschuwing en werd in vrijheid gesteld. De respondent gaf aan dat er rekening werd gehouden met het feit dat hij een schoolgaande was en dat hem daarom een waarschuwing werd gegeven.⁵⁴

De respondent moest met 3 mannen in 1 cel slapen. Volgens art. 40 IVRK moeten Staten die partij zijn van het verdrag ernaar streven de totstandkoming van wetten, procedures, autoriteiten en instellingen die in het bijzonder bedoeld zijn voor kinderen die worden verdacht van, vervolgd wegens of veroordeeld ter zake van het begaan van een strafbaar feit bevorderen. Er is geen instelling voor jeugdige verdachten in het district Nickerie. De verhorende instantie heeft niet voldaan aan de cautieplicht, omdat zij de jeugdige verdachte niet in kennis heeft gesteld over het zwijgrecht. De politie mag wel druk op een verdachte uitoefenen, maar dit mag niet in strijd zijn het pressieverbod.

- Respondent 4

De beleving van de aanhouding en inverzekeringstelling

De respondent heeft aangegeven dat hij te kinderkuis Gaitrie werd aangehouden door de politie. Hij had met een schaar een steekwonding toegebracht aan een kind van het kinderkuis. De

⁵⁴ S.M., geïnterviewd op 14 maart 2019

respondent heeft aangegeven dat hij zich niet meer kan herinneren wanneer zijn aanhouding had plaatsgevonden.

Duur verblijf op het politiebureau

De respondent werd overgebracht naar politiebureau Nieuw- Nickerie. Volgens de respondent was hij voor enkele minuten aangehouden op de politiepost.

De beleving van het politieverhoor

De respondent heeft aangegeven dat hij een gesprek had en met een waarschuwing heengezonden.⁵⁵

De respondent heeft kort geantwoord tijdens het interview. Op de meeste vragen gaf hij als antwoord zich niet meer te kunnen herinneren.

- Respondent 5

De beleving van de aanhouding en inverzekeringstelling

De respondent heeft aangegeven dat hij thuis werd aangehouden door de politie. Hij had zich schuldig gemaakt aan vernielen van ramen van een buurtbewoner. Hij werd s' middags aangehouden door 2 politieagenten en overgebracht naar politie bureau. De respondent heeft aangegeven dat zijn aanhouding in het jaar 2018 had plaatsgevonden.

Duur verblijf op het politiebureau

De respondent werd overgebracht naar politiebureau Waldijck. Hij werd daar 1 keer verhoord.

De respondent kan zich niet herinneren hoe lang hij op het bureau heeft gezeten.

De beleving van het politieverhoor

De respondent werd 1 keer verhoord. De respondent kan zich niet herinneren hoe laat hij werd verhoord. Volgens de respondent is het zwijgrecht hem niet bekend gemaakt. De respondent gaf

⁵⁵ S.S., geïnterviewd op 14 maart 2019

verder aan dat er een gummistok werd gehouden om hem bang te maken. De respondent gaf aan dat hij na het verhoor weer thuis werd afgezet.⁵⁶

De respondent gaf aan zich niet meer te kunnen herinneren op de gestelde vragen. De verhorende instantie heeft niet voldaan aan de cautieplicht, omdat zij de jeugdige verdachte niet in kennis heeft gesteld over het zwijgrecht.

3.2 Respons van politieambtenaren ten aanzien van het voorarrest van jeugdigen in het district Nickerie

De politie van Wageningen heeft in de week van 23 december 2018 tien jeugdigen aangehouden die zich schuldig hebben gemaakt aan een aantal diefstallen. De jongeren hebben zeven zangvogels weggenomen van hun eigenaren. Daarnaast hebben zij ook ingebroken in de EBG-kerk in Wageningen. Van de zeven zangvogels zijn vier teruggevonden en drie zijn volgens verklaring van de jeugdigen weggevloden. Het gaat om jeugdigen tussen twaalf en vijftien jaar. Volgens waarnemend politiecommandant van regio West, Retitia Forster zijn de jongeren niet in verzekering gesteld. Het dossier wordt in samenwerking met Jeugdzaken opgemaakt en opgestuurd naar het Openbaar Ministerie (OM). "Wanneer jeugdigen strafbare feiten plegen, worden in zulke gevallen hun ouders in beeld gebracht en bij proces-verbaal verhoord." De politie van Wageningen heeft na afstemming met het OM een goed gesprek gehad met de ouders van de jongeren.⁵⁷

Bureau Slachtofferhulp Nickerie heeft als doel het sociaal en psychisch begeleiden, alsmede het bijstaan van slachtoffers bij de afhandeling van het proces en het doorverwijzen van slachtoffers naar andere hulpverlenende instanties. Het bureau begeleidt jeugdigen met gedragsproblemen. Gedragsproblemen ontstaan door verschillende factoren zoals drop-outs, huiselijke omstandigheden, financiële omstandigheden, eenoudergezinnen etc. Het bureau krijgt meldingen van scholen, families, buurtbewoners en politieposten. Als het bureau eerst een melding heeft

⁵⁶ X, geïnterviewd op 14 maart 2019

⁵⁷ De Ware Tijd, 23 december 2018, B.Debidien, Politie Nickerie lost berovingen op, geraadpleegd op 24 maart 2019

gehad over een jeugdige met een gedragsprobleem en bij aankomst blijkt dat er sprake is van een strafbare gedrag, wordt de politie dan ingeschakeld.⁵⁸

District Nickerie heeft geen jeugdinrichting. Wanneer een jeugdige een strafbare feit heeft gepleegd en er voorbeeld aangifte is gedaan, wordt de jeugdige opgepakt en aangehouden. De jeugdige verdachte wordt dan verhoord door de hulpofficier of een lagere opsporingsambtenaar. In opdracht van de hulp Officier of inspecteur wordt hij na afstemming met OvJ in verzekering gesteld. Er wordt een dossier opgemaakt en opgestuurd naar de Officier van Justitie.⁵⁹

Zodra een jeugdige een strafbare feit heeft gepleegd wordt hij zo snel mogelijk overgedragen aan Jeugdzaken. Voorbeeld wanneer een jeugdige in de ochtenduren is aangehouden en het niet te laat is geworden, wordt hij dezelfde dag nog vervoerd naar Paramaribo. Wordt hij in de avonduren aangehouden, dan wordt hij opgevangen in Nieuw Nickerie (Hoofdbureau). De jeugdige wordt geplaatst in een vrouwencel dat leeg moet zijn. En wordt hij dan de volgende dag vroeg in de ochtend vervoerd naar Paramaribo. Als de vrouwencel bezet is dan blijft de jeugdige op Politie Bureau in de wacht.⁶⁰

De delinquenten krijgen voeding op vaste tijden. Wanneer een jeugdige wordt aangehouden en de voeding tijd al voorbij is, wordt er afgestemd met de ouders, familieleden of verzorgers om voor de voeding te zorgen. Als het om een moeilijke case gaat, dan zorgen de agenten zelf voor de voeding.⁶¹

De agenten gaven aan dat het beter zou zijn als er een jeugdinrichting in het district Nickerie wordt gebouwd. De zaak zou dan verder in Nickerie onderzocht kunnen worden. De agenten zitten vaak krap met vervoer. Er zijn ook niet voldoende manschappen als een jeugdige naar Paramaribo vervoerd moet worden. Het kost veel energie, tijd en geld. Er is een arrestantenbus die op vaste tijden en dagen naar Paramaribo vertrekt. Indien er aanhoudingen zijn op dagen wanneer de arrestantenbus niet naar Paramaribo vertrekt, worden er dan speciale vervoermiddelen ingezet om de jeugdige te vervoeren.⁶²

⁵⁸ mevrouw Madhar, begeleider Bureau Slachtofferhulp Nickerie, geïnterviewd op 28 februari 2019

⁵⁹ mevrouw Beepat, agent van politie 1ste klasse, geïnterviewd op 30 november 2018

⁶⁰ heer Sankante, onderinspecteur van politie, geïnterviewd op 1 december 2018

⁶¹ heer Sankante, onderinspecteur van politie, geïnterviewd op 1 december 2018

⁶² heer Sankante, onderinspecteur van politie, geïnterviewd op 1 december 2018

Conclusie

Voorarrest is de periode waarin een verdachte wordt vastgehouden voordat zijn zaak door een rechter is beoordeeld.

Jeugdige delinquenten zijn jeugdigen die ten tijde van het begaan van een strafbaar feit de leeftijd van 12 jaar hebben bereikt doch nog niet die van 18 jaar. Het gaat om jeugdigen ten aanzien van wie uit feiten of omstandigheden een redelijk vermoeden van schuld aan enig strafbaar feit is voortgevloeid.

De wijze waarop uitvoering wordt gegeven aan het voorarrest van de jeugdigen in het district Nickerie: indien een jeugdige een strafbare feit heeft gepleegd en er aangifte is gedaan, wordt de jeugdige opgepakt en aangehouden. De jeugdige verdachte wordt dan verhoord door de hulpofficier of een lagere opsporingsambtenaar. In opdracht van de hulp Officier of inspecteur wordt hij in verzekering gesteld na afstemming met de OvJ. Er wordt een dossier opgemaakt en opgestuurd naar de Officier van Justitie. In het district Nickerie is er geen jeugdinrichting voor de opvang van jeugdige delinquenten, waardoor zij zo snel mogelijk worden overgedragen aan Jeugdzaken.

De strafprocesuele waarborgen die ons land volgens het IVRK moet garanderen aan jeugdigen zijn:

- Het jeugdstrafrecht dient te worden toegepast op jeugdigen die de leeftijd van 18 jaar nog niet hebben bereikt. Het comité geeft aan dat jeugdigen onder de twaalf jaar niet verantwoordelijk kunnen worden gehouden voor het plegen van strafbare feiten. Een ondergrens van 12 jaar is onacceptabel.
- Artikel 3 van het IVRK wordt als leidend beginsel gezien van dit verdrag en bepaalt dat bij alle maatregelen voor kinderen de belangen van het kind de eerste overweging dienen te vormen.
- Uit art. 40 lid 1 IVRK blijkt dat de lidstaten het recht van ieder kind dat wordt verdacht, vervolgd en/of veroordeeld wordt van een strafbaar feit dienen te erkennen op een wijze van behandeling van het kind. Volgens art. 40 IVRK moet de behandeling van de jeugdige tijdens zijn strafproces zodanig zijn dat het respect van de jeugdige voor de rechten en fundamentele vrijheden van anderen wordt vergroot.

- Uit artikel 40 lid 3 IVRK blijkt dat lidstaten een apart systeem van jeugdstrafrechtspleging met aparte wetten, speciaal opgeleid personeel dienen te hebben.
- Het uitgangspunt volgens art. 37 lid 1 sub a en b IVRK is dat lidstaten moeten zorgen dat de aanhouding, inhechtenisneming en/of gevangenneming van een jeugdige slechts gehanteerd dient te worden als ultimum remedium en voor de kortst mogelijke passende duur.
- Uit het IVRK blijkt dat een jeugdstrafzaak zonder vertraging moet worden berecht (art. 40 lid 2a sub III). Geen enkel kind wordt verdacht van, vervolgd wegens of veroordeeld terzake van het begaan van een strafbaar feit op grond van enig handelen of nalaten dat niet volgens het nationale of internationale recht verboden was op het tijdstip van het handelen of nalaten.
- Uit artikel 40 lid 2 IVRK blijkt dat een jeugdige onverwijld en rechtstreeks in kennis moet worden gesteld van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen in elke fase van het strafproces. Ook wordt hierbij gesteld dat een jeugdige juridische of andere passende bijstand krijgt in de voorbereiding en het voeren van zijn verdediging.
- Een jeugdige heeft volgens artikel 37 lid 1 sub c IVRK het recht om contact met zijn familie te onderhouden door middel van correspondentie of bezoek.
- Een jeugdige verdachte kan niet worden gedwongen tot het afleggen van een bekentenis ingevolge artikel 14 lid 3 sub e IVBPR. Dit zou schending van artikel 37a IVRK opleveren en mag niet als bewijs worden gebruikt. Uit artikel 40 IVRK sub b iv blijkt dat jeugdige verdachte het recht heeft getuigen door de rechter-commissaris tijdens de zitting te laten horen. Een jeugdige verdachte heeft tijdens de verhoren nadrukkelijk het recht om te zwijgen. Als de jeugdige verdachte is en wordt aangehouden, dan moet voor het verhoor de cautie gegeven worden. De cautieplicht is de plicht van de verhorende instantie om de verdachte erop te wijzen dat hij niet hoeft te antwoorden. De politie en rechterlijke macht dienen zowel het pressieverbod als de cautieplicht in acht te nemen bij elk onderzoek. Evenals bij volwassenen kan de jeugdige verdachte in het belang van het onderzoek zeven dagen in verzekering worden gesteld.

Aan de jeugdige delinquenten in het district Nickerie worden niet alle strafprocesuele waarborgen gegarandeerd. De strafprocesuele waarborgen die wel gegarandeerd worden zijn nl.:

- Het jeugdstrafrecht wordt toegepast op jeugdigen onder de 18 jaar en jeugdigen onder de 12 jaar kunnen niet verantwoordelijk worden gehouden voor het plegen van strafbare feiten;
- dat de aanhouding, inhechtenisneming en/of gevangenneming van een jeugdige slechts gehanteerd dient te worden als ultimum remedium en voor de kortst mogelijke passende duur;
- Geen enkel kind wordt verdacht van, vervolgd wegens of veroordeeld terzake van het begaan van een strafbaar feit op grond van enig handelen of nalaten dat niet volgens het nationale of internationale recht verboden was op het tijdstip van het handelen of nalaten;
- Dat het kind voor onschuldig wordt gehouden tot zijn of haar schuld volgens de wet is bewezen;
- Dat zijn of haar privéleven volledig wordt geëerbiedigd tijdens alle stadia van het proces;
- Een jeugdige onverwijld en rechtstreeks in kennis moet worden gesteld van de tegen hem ingebrachte beschuldigingen in elke fase van het strafproces;
- Het recht om contact met zijn familie te onderhouden door middel van correspondentie of bezoek;
- Een jeugdige verdachte kan niet worden gedwongen tot het afleggen van een bekentenis;
- Een jeugdige verdachte heeft tijdens de verhoren nadrukkelijk het recht om te zwijgen. Als de jeugdige verdachte is en wordt aangehouden, dan moet voor het verhoor de cautie gegeven worden.

Uit het bovenstaande valt het volgende te concluderen:

- ❖ dat er een speciale instelling met opgeleid personeel in het bijzonder bedoeld voor de jeugdigen in het district Nickerie die verdacht worden van, vervolgd wegens of veroordeeld terzake van het begaan van een strafbaar feit ontbreekt;
- ❖ dat een jeugdige in het district Nickerie geen juridische of andere passende bijstand krijgt in voorbereiding en het uitvoeren van zijn verdediging. Speciale bijstand voor de

jeugdigen (Piket advocaat) zoals geregeld in het district Paramaribo ontbreekt voor de jeugdigen in het district Nickerie.

Aanbevelingen

Ons land als lidstaat van het IVRK moet de nodige maatregelen treffen op de wijze waarop jeugdige delinquenten worden ondergebracht. Dit ter voorkoming van schending van kinderrechten.

Zoals eerder aangegeven is er in het district Nickerie geen speciale opvang voor jeugdige delinquenten. In het district Paramaribo heb je het jeugdcellenhuis “Opa Doeli” en Jeugd Opvoedingsgesticht (JOG). De overheid moet een jeugdinrichting opzetten voor de opvang van jeugdige delinquenten in het district Nickerie. Hierdoor zou men voorkomen dat jeugdige verdachten samen met volwassene verdachten in een cel worden opgesloten. Het strafbare feit gepleegd door de jeugdige zou dan verder in het district onderzocht kunnen worden. De overheid zal zodoende energie, tijd en kosten kunnen besparen en die voor andere doeleinden gebruikt kunnen worden.

De Staat moet een verscheidenheid van regelingen, zoals rechterlijke bevelen voor zorg, begeleiding en toezicht; adviezen; jeugdreclassering; pleegzorg; programma’s voor onderwijs en beroepsopleiding en andere alternatieven voor institutionele zorg beschikbaar stellen voor de jeugdigen in het district Nickerie om te verzekeren dat de handelwijze ten aanzien van kinderen hun welzijn niet schaadt en in de juiste verhouding staat zowel tot hun omstandigheden als tot het strafbare feit.

Advocaten woonachtig en kantoorhoudend in het district Nickerie die zouden kunnen worden aangewezen door de overheid om op te treden als Piket advocaat.

Geraadpleegde bronnen

Literatuurlijst:

- **Corstens 2008**
Mr.G.J.M. Corstens, *Het Nederlands strafprocesrecht*, Deventer: Wolters Kluwer Nederland B.V. 2008
- **De Mare 1998**
E.J. de Mare, *Basisboek Jeugdstrafrecht en Jeugdbeschermingsrecht in de praktijk*, Utrecht: SWP Uitgeverij B.V. 1998.
- **Vermeer 2012**
B. Vermeer, *Strafprocesuele waarborgen tijdens het voorarrest van jeugdigen en hun beleving daarvan*, Appeldoorn-Antwerpen: Maklu-Uitgevers 2012.

Rapport:

- Commissie herziening kinderbeschermingsrecht 1971
Commissie herziening kinderbeschermingsrecht, *Jeugdbeschermingsrecht*, 's-Gravenhage: Staatsuitgeverij 1971

Wetgeving:

- WET van 30 maart 2015, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafrecht (G.B. 1911 no. 1, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2012 no. 70) in verband met herziening van het Wetboek van Strafrecht
- WET van 10 april 2012, houdende nadere wijziging van het Wetboek van Strafvordering (S.B. 1977 no. 94, zoals laatstelijk gewijzigd bij S.B. 2008 no. 21)

Verdragen:

- Internationale Verdrag voor de Rechten van het Kind (NewYork, 20 november 1989)
- Internationaal Verdrag inzake Burgerrechten en Politieke Rechten, New York 19 december 1966, Trb 1978, 177

Websites:

- Wegwijzer jeugd en veiligheid: Jeugdcriminaliteit, aanpak op maat
Geraadpleegd op 29 oktober 2018 van <https://wegwijzerjeugdenveiligheid.nl/onderwerpen/jeugdcriminaliteit/>
- De Ware Tijd, 13 december 2017, *Jeugdige gevangenen krijgen eindelijk hun 'thuis'*
Geraadpleegd op 29 oktober van <https://fathh.com/suriname/nieuws/68111/jeugdige-gevangenen-krijgen-eindelijk-hun-thuis.html>
- De Rechtspraak, Voorarrest
Geraadpleegd op 23 maart 2019 van <https://www.rechtspraak.nl/Uitspraken-en-nieuws/Themas/voorarrest#294aeda5-5ee3-4092-875b-14fbdf8f097ce48cc849-a39b-47f7-8c47-99789e5812c91>
- Verdragstekst, Kinderrechten
Geraadpleegd op 10 November 2018 van <https://www.kinderrechten.nl/verdragstekst/>
- De Ware Tijd, 23 december 2018, Debidiën, B. *Politie Nickerie lost berovingen op*
geraadpleegd op 24 maart 2019 van <http://www.dwtonline.com/laatste-nieuws/2018/12/23/politie-nickerie-lost-berovingen-op/>

Geïnterviewden:

- Mr.J.Kasdipowidjojo, 30 mei 2019
- mevrouw F. Madhar, begeleider Bureau Slachtofferhulp Nickerie, 28 februari 2019
- de heer Sankante, onderinspecteur van politie, 1 december 2018
- mevrouw Beepat, agent van politie 1ste klasse, 30 november 2018
- S.S., respondent 1, 14 februari 2019
- S.E., respondent 2, 4 maart 2019
- S.S., respondent 3, 14 maart 2019
- S.M., respondent 4, 14 maart 2019
- X, respondent 5, 14 maart 2019